

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.176 van 1 maart 2002
in de zaak A. 108.860/XIV-6108.**

In zake : Yu Jim LIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. MA,
kantoor houdende te 1180 BRUSSEL,
Jacques Pasturlaan 6A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Yu Jim LIN, van Chinese nationaliteit, op 10 augustus 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 juli 2001 waarbij zijn aanvraag tot regularisatie wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 20 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. A. VERRAES die, loco Advocaat L. MA verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRATEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Yu Jim LIN, van Chinese nationaliteit, heeft op 28 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer in het bijzonder op basis van artikel 2, 4/.

1.2. Het onderzoekssecretariaat van de Commissie voor regularisatie heeft op 5 oktober 2000 vastgesteld dat het bij de aanvraag gevoegde dossier onvolledig was en de aanvraag met een negatief advies aan de Minister van Binnenlandse Zaken overgezonden.

1.3. De Minister van Binnenlandse Zaken stelt op 12 juli 2001 vast dat verzoeker geen gebruik heeft gemaakt van de uitnodiging om binnen een termijn van 3 werkdagen na ontvangst van het advies van het onderzoekssecretariaat zijn standpunt mee te delen en beslist bijgevolg om het negatief advies van het onderzoekssecretariaat te onderschrijven.

Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt :

“(…)

Het Secretariaat van de Commissie voor Regularisatie heeft vastgesteld dat het dossier van uw regularisatieaanvraag, ingediend bij de Burgemeester te ANTWERPEN, die het nummer 20602000012805587 draagt, onvolledig was ten aanzien van de vereisten die in artikel 9 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk vervat zijn.

In toepassing van artikel 12 § 1 van dezelfde wet heeft het Secretariaat van de Commissie me bijgevolg, voor beslissing, een negatief advies omtrent uw aanvraag bezorgd.

Het heeft u tezelfdertijd, en nog steeds in toepassing van deze bepaling, eveneens een termijn van drie werkdagen toegestaan om uw standpunt bij aangetekend schrijven uiteen te zetten. Aan deze uitnodiging heeft u geen gevolg gegeven alhoewel ze u rechtsgeldig bezorgd werd in toepassing van artikel 10 van de wet.

In deze omstandigheden heb ik, op basis van uw dossier, beslist om het negatief advies van het Secretariaat te volgen en de inhoud ervan, die u als bijlage vindt, te onderschrijven.

Bijgevolg dien ik u spijtig genoeg mee te delen dat uw aanvraag tot regularisatie verworpen wordt.

(...).”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat in een eerste middel verzoeker de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doordat de bestreden beslissing enkel begeleid wordt door een motivering die duidelijk onvoldoende en stereotiep is;

2.1.2. Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de administratieve overheid ertoe verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze; dat het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing; dat het feit alleen dat de motivering stereotiep is, zoals verzoeker beweert, derhalve op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is; dat de bestreden beslissing duidelijk de redenen vermeldt waarop de beslissende overheid haar beslissing steunt; dat in de motivering immers wordt verwezen naar het feit dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging om zijn standpunt omtrent het advies van het onderzoekssecretariaat uiteen te zetten en dat de Minister bijgevolg, overeenkomstig artikel 12, § 1, van de wet van 22 december 1999, beslist heeft om het negatief advies van het secretariaat te volgen en de inhoud ervan, die als bijlage bij de brief is gevoegd, te volgen; dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de door haar genomen beslissing is genomen; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert :

“2.2 Over het Tweede Middel gebaseerd op de schending van het artikel 12 van de wet van 22 december 1999 met betrekking tot de Regularisatie van het Verblijf van Bepaalde Vreemdelingen en op het algemeen beginsel van respect voor het recht van verdediging.

Dat het advies van het onderzoekssecretariaat van de commissie voor regularisatie niet aan verzoeker werd betekend op de wijze voorgeschreven door art. 12 § 2 van voornoemde wet.

Verzoeker heeft immers nooit dit advies van het onderzoekssecretariaat ontvangen. Het enige document dat hij ontving is de bestreden beslissing.

Als echter dit advies regelmatig betekend geweest zou zijn, zou verzoeker over de wettelijke termijn van 3 dagen hebben beschikt (art. 12 van de wet van 22 december 1999) om zijn standpunt per aangetekend schrijven aan verweerster te kennen te geven. De rechten van verdediging zijn dan ook in casu geschonden.

Deze rechten zijn nog meer met de voeten geschonden nu verzoeker op 8 juni 2001 een brief van de regularisatiecommissie ontving, om hem mee te delen dat zijn aanvraag op een versnelde wijze behandeld zou worden.

Deze brief deed verzoeker geloven dat zijn aanvraag de normale weg volgde, hoewel het onderzoekssecretariaat intussen -zo blijkt nu- reeds een negatieve beslissing had genomen in zijn dossier, waarvan verzoeker niet op de hoogte was.”;

2.2.2. Overwegende dat artikel 12, § 1, eerste lid van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk bepaalt dat wanneer het secretariaat van de Commissie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier onvolledig is, het de aanvraag met een negatief advies voor beslissing aan de Minister zendt; dat in het tweede lid van artikel 12, § 1, wordt bepaald dat dit advies ter kennis wordt gebracht van de betrokkene op de wijzen bepaald in de artikelen 10 en 13 en dat de betrokkene vanaf de tussenkomst van de gemeentepolitie bedoeld in de voornoemde artikelen beschikt over een termijn van drie dagen om zijn standpunt uiteen te zetten aan de Minister en dit per aangetekende brief; dat uit het administratief dossier blijkt dat in onderhavig geval het advies van het onderzoekssecretariaat op 12 oktober 2000 per gewone post aan de werkelijke verblijfplaats, namelijk Duinstraat 151 te 2060 Antwerpen werd gezonden; dat volgens het formulier “Kennisgeving van een negatief advies vanwege het Secretariaat van de Commissie voor regularisatie” de gemeentepolitie zich op 11 maart 2001 op het adres van de verblijfplaats van verzoeker heeft aangeboden en de oproeping van de Commissie voor regularisatie in zijn brievenbus gestopt met als reden “Niet aan te treffen”; dat bijgevolg verzoeker wel degelijk het advies van het onderzoekssecretariaat heeft ontvangen zodat zijn rechten van verdediging niet zijn geschonden; dat verder moeilijk valt in te zien hoe zijn rechten van verdediging zouden zijn geschonden door de brief van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 juni 2001; dat in deze brief enkel wordt gesteld dat het dossier in behandeling is bij de Commissie voor regularisatie en dat er een snelle afhandeling wordt verzekerd; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een maart tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.